

Art. 19.

For de Stater, der deltager i den første Deponering af Ratifikationer, træder denne Konvention i Kraft et Aar efter Deponeringsprotokollens Dato. For de Stater, der senere ratificerer eller tiltræder den, ligesom ved senere Ikraftsættelse efter Art. 18, træder den i Kraft seks Maaneder efter at de Meddelelser, der omhandles i Art. 16, 2det Stykke, i Art. 17, 2det Stykke og i Art. 18, er modtaget af den belgiske Regering.

Art. 20.

Skulde en af de kontraherende Stater ønske at opsigge denne Konvention, skal Opsigelsen skriftlig meddeles den belgiske Regering, der straks skal tilstille alle de øvrige Stater bekræftet Afskrift af Meddelelsen med Oplysning om Dagen for Modtagelsen.

Art. 21.

Enhver af de kontraherende Stater har Ret til at begære en ny Konference sammenkaldt med det Formaal at undersøge, hvilke Forbedringer, der kan indføres deri.*)

Den Stat, der vil gøre Brug af denne Ret, skal et Aar i Forvejen meddele de andre Stater sin Hensigt gennem den belgiske Regering, der vil paatage sig at sammenkalde Konferencen.

Tillægs - Artikel.

Bestemmelserne i Art. 5 i Konventionen om Indførelse af visse ensartede Regler angaaende Skibes Sammenstød af 23. September 1910, hvis Ikrafttræden har været udsat i Henhold til Konventionens Tillægsartikel, skal træde i Kraft, for saa vidt angaar de Stater, der er bundne af denne Konvention.

Udfærdiget i Bryssel, i et eneste Eksempplar,
den 25. August 1924.

Underskrifter.

Undertegningsprotokol.

Idet de skrider til Undertegning af den internationale Konvention om Indførelse af visse ensartede Regler angaaende Begrænsningen af Rederes Ansvar, har undertegnede Befuldmægtigede vedtaget denne Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed som om dens Bestemmelser var indtaget i selve Teksten af den Konvention, hvortil den slutter sig:

I. De høje kontraherende Parter forbeholder sig Ret til ikke at anvende Begrænsningen af Ansvaret til Værdien af Skibet, Akcessorierne og Fragten, for saa vidt angaar Skade, der er tilføjet Havne-, Dok- og Vandvejsanlæg, og Udgifter ved Fjernelse af Vrag, eller til ikke at ratificere Traktaten med Hensyn til disse Punkter uden paa Betingelse af Gensidighed.

Man er dog enig om, at Grænsen for Ansvaret med Hensyn til disse Skader ikke skal overstige 8 £ pr. Ton af Skibets Drægtighed, undtagen for Udgifter ved Fjernelse af Vrag.

II. De høje kontraherende Parter forbeholder sig Ret til at bestemme, at Ejeren af et Skib, der ikke benyttes til Persontransport, og hvis Drægtighed ikke overstiger 300 Tons, skal være ansvarlig for Fordringer paa Erstatning for Død eller legemlig Skade efter Konventionens Bestemmelser, men uden at Bestemmelserne i Art. 7, 1ste Afsnit, anvendes paa dette Ansvar.

Udfærdiget i Bryssel, i et eneste Eksempplar,
den 25. August 1924.

Underskrifter.

*) o: i Konventionen; Ordet »Konventionen« findes dog ikke i det foregaaende, og der foreligger saaledes en Redaktionsfejl.